

Mogelijkheden om naar de rechter te stappen ter bescherming van het milieu - Frankrijk

Tämän sivun teksti on konekäännös, eikä sen laatua voida taata.

1. Constitutionele grondslagen
2. Rechterlijke macht
3. Gevallen toegang tot informatie
4. Toegang tot de rechter inzake inspraak van het publiek
5. Toegang tot de rechter tegen handelingen of nalatigheden
6. Andere vormen van toegang tot justitie
7. Procesbevoegdheid
8. Rechtsbijstand
9. Bewijs
10. Dwangmaatregelen
11. Kosten
12. Mechanismen voor financiële bijstand
13. Tijdigheid
14. Andere kwesties
15. Om een buitenlander
16. Grensoverschrijdende zaken

I. constitutionele grondslagen

Een "milieuvoorschriften" werd ingevoerd in de Franse grondwet door de constitutionele wet nr. 2005-205 van 1, 2005.

Het constitutioneel handvest omvat 10 posten voor het milieu. Zij erkent de fundamentele rechten en plichten inzake milieubescherming in drie belangrijke beginselen: het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat de vervuiler betaalt. Dit Handvest geen recht van toegang tot de rechter, maar artikel 7 bepaalt dat „eenieder heeft het recht, onder de voorwaarden en binnen de grenzen welke bij wet, om de toegang tot informatie over het milieu waarover overheidsinstanties en deel te nemen aan de ontwikkeling van de besluiten die invloed hebben op het milieu.”

Burgers kunnen een beroep doen op deze grondwettelijke normen in administratieve procedures en voor de rechtbank, omdat het „voorrang voor een prejudiciële beslissing over het vraagstuk van de grondwettigheid” is in maart 2010 in werking getreden, zoals ingevoerd in het kader van de constitutionele hervorming van 2008 juli 23.

Artikel 55 van de Grondwet bepaalt de voorrang van verdragen over de wetten. De rechter moet alle waarborgen de eerbiediging van dit beginsel (jurisprudentie van administratieve rechtbanken: CE Ass., 1989, de heer Nicolo). Partijen onder bepaalde voorwaarden kunnen beroepen op internationale overeenkomsten.

Het Verdrag van Aarhus is geratificeerd door Frankrijk op 8 juli 2002 (na goedkeuring van wet nr. 2002-285 van 28 februari 2002). De rechtstreekse werking van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus wordt erkend dat sommige bepalingen van het Verdrag.

II rechterlijke macht

De Franse wettelijke regeling bestaat op basis van het fundamentele onderscheid tussen de twee beslissingen van rechterlijke instanties:

- Het rechterlijk bevel met betrekking tot geschillen tussen particulieren of instellingen; en het
- Om de administratieve behandeling van dossiers waarin sprake is van enige vorm van geschillen tussen burgers en overheden, of een particulier orgaan (bedrijf, vereniging, enz.) en door een openbare instantie.

Elk van die aanstaande rechters en gespecialiseerde rechtbanken.

Er zijn twee soorten gerechten: De burgerlijke rechtbanken en strafrechtbanken.

In eerste instantie heeft de civiele rechter zijn gewone scholen (regionale rechtbank) of gespecialiseerde (arrondissementsrechtbanken, handelsrechtbanken, sociale zekerheid en de Conseils des prud'hommes geschillen voor de betrekkingen tussen werknemers en werkgevers handelsrechtbanken voor geschillen met ondernemers en ondernemingen, rechtbanken en sociale zekerheid, en het Hof verpachting).

De organisatie van de strafrechter onderscheid gemaakt tussen drie soorten strafbare feit:

- overtredingen (lichte overtredingen) behandelen door politie, rechters,
- feiten (misdemeanors), berecht door de strafrechter,
- misdrijven (ernstige misdrijven) behandelen door het Hof van Assisen (de enige rechter vast jurylid).

Er is een bijzondere rechtbank voor minderjarigen, de jeugdrechtbank of jeugdrechters, zowel voor civiele als voor strafzaken.

Alle oproepen van de burgerlijke en strafrechtelijke vonnissen worden ingesteld bij het Hof van beroep, behalve voor de hogere voorzieningen van de uitspraken van het Hof van Assisen die berust bij een ander hof van assisen. De arresten van de hoven van beroep kan beroep worden ingesteld bij het Hof van Cassatie, de hoogste rechtbank van het gerechtelijk bevel. Het Hof van Cassatie is verantwoordelijk voor de behandeling van beroepen tegen de uitspraken van lagere rechterlijke instanties, die besluit beroep en procedure en kan uitspraken doen of uitspraken vernietigd en voor heronderzoek gevallen voor één van de 35 rechtbanken van beroep voor een nieuw proces.

De administratieve rechtbanken zijn de gewone administratieve rechter in eerste aanleg. De gespecialiseerde administratieve rechtbanken zijn voornamelijk de nationale rechter rekening de financiële rechterlijke instanties (regionale kamers en Rekenkamer), de rechtbanken (Kamer voor budgettaire en financiële discipline, de hoge raad van rechters en rechtbanken rangtelwoord, universiteit enz.). Het beroep van hun beslissingen in beginsel aanhangig gemaakt bij de administratieve hoven van beroep, waarvan de uitspraken in beroep ingesteld bij de Raad van State.

De Raad van State is het Hoog Administratief Gerechtshof en het Hooggerechtshof over de legaliteit van de bestuurshandeling. Zoals het Hof van Cassatie is het uitsluitend controle uitoefent op de correcte toepassing van de voorschriften van de procedure en de wet gevolgd door de voor dit orgaan bestreden beslissingen heeft genomen. Bovendien heeft de Raad van State ook in bepaalde geschillen, zoals die van de regelgevingen van de ministers, doet uitspraak in eerste en tweede aanleg. Tevens adviseert de Raad van State de regering van ontwerp-wetgeving en over de orders.

Het bevoegdheidsconflict tussen rechterlijke en administratieve rechtbanken wordt bepaald door de bevoegdheidsconflicten Hof, samengesteld uit een gelijk aantal leden van het Hof van Cassatie en de Raad van State.

De constitutionele raad, samengesteld uit negen leden is verantwoordelijk voor de beslissing over de grondwettigheid van de organieke wetten en wetgeving die hem zijn voorgelegd en voor het toezicht op de goede werking van de verkiezingen. Zij heeft geen bevoegdheid over de handelingen van de administratie.

Er zijn geen speciale rechtbanken in milieuaangelegenheden. Alle Franse rechtbanken behandelen de zaken overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

„forumshopping” bestaat niet in de Franse rechtsorde. Bevoegdheid van de rechtbanken bij wet is vastgelegd.

Er is geen onderscheid tussen gewone en buitengewone rechtsmiddelen in Franse gerechtelijke procedures. Er kan onderscheid worden gemaakt tussen gewone rechtsmiddelen en adviesaanvragen ("référés") die het mogelijk maken om voorlopige maatregelen (opschorting van een besluit, betaling van een voorlopige vergoeding) of het onderzoek of Instruction (Aanwijzing van een deskundige). De beslissingen in eerste aanleg in beroep vernietigd kunnen worden, en vonnissen van hoven van beroep kan worden geannuleerd door de Corte suprema di cassazione (hof van cassatie) of.

Bevoegdheden van administratieve rechters zijn brede ook voor rechters bij de rechtbanken van eerste aanleg. De administratieve rechter kan een onrechtmatig bestuursbesluit te vernietigen. Rechters mogen ook beslissen om het secretariaat om deze nietig verklaarde besluit onder vermelding van de inhoud van dit nieuwe besluit.

Er zijn geen specifieke regels van gerechtelijke procedures in milieuaangelegenheden, zijn er slechts twee uitzonderingen bij de bestuursrechter.

De eerste, artikel L. 122-2 van de Code de l'environnement en L. 554-11 van het wetboek van administratieve rechtspraak, kan de schorsing van een vergunning of een besluit tot goedkeuring van de uitvoering van activiteiten of werkzaamheden, indien ten gevolge van hun omvang of gevolgen voor het milieu onderworpen had moeten worden aan een MEB, maar dit werd niet uitgevoerd.

De tweede, de artikelen L. 123-12 van de Code de l'environnement en L. 554-12 van het wetboek van administratieve rechtspraak, kan de schorsing van een beschikking waarbij de uitvoering van activiteiten, structuren of werken die vooraf moeten worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, als een toepassing die een ernstige twijfel aan de wettigheid van de beschikking: Indien de bevindingen van de bevoegde autoriteit in het nadeel zijn, of wanneer de vereiste publieke hoorzitting niet heeft plaatsgevonden.

In beide gevallen is de voorwaarde van spoedeisendheid die vereist is om de opschorting van een handeling in de regel een vermoeden

Normaliter, rechters, met name de administratieve rechters, hebben niet het recht een zaak aanhangig te maken bij het Hof, alleen partijen met inbegrip van burgers, ngo's, bedrijven, overheden en overheidsinstanties. Er is echter een uitzondering: Juridische actie kan ambtshalve worden gestart in strafzaken door de procureur van de Republiek. Dit is ook mogelijk op het gebied van milieukwesties.

III gevallen toegang tot informatie

De algemene wetgeving betreffende de toegang tot administratieve documenten (wet nr. 78-753 van 17 juli 1978, als gewijzigd bij wet nr. 79-583 van 11 juli 1979 inzake de motivering van bestuurshandelingen en de verbetering van de betrekkingen tussen de overheid en het publiek en bij art. 7 van wet nr. 321 van 12 april 2000 inzake de rechten van de burgers in hun betrekkingen met de overheid) is de vrije toegang tot overheidsdocumenten. Deze wet geldt voor alle documenten die in handen zijn van de overheid (ongeacht of zij afkomstig zijn van de administratie, dan wel of zij een derde partij) en die door hun aard of gebruik, onderwerp, verband houden met de uitoefening van een openbare dienst. Deze wet bepaalt dat de toegang tot administratieve documenten wordt niet verleend indien overleg of de openbaarmaking van deze documenten afbreuk zou doen aan door de wet beschermde geheimen.

Het recht van toegang tot informatie over het milieu is uitgeoefend overeenkomstig de algemene voorwaarden van de wet van 1978 juli 17, en de bijzondere bepalingen van die code.

De onwettige administratieve besluiten met betrekking tot dit onderwerp kunnen worden ingetrokken door de administratieve rechter na kennisgeving van een nationale commissie.

De administratieve rechtbanken in artikel R. 421-5 van de Code luidt: „De termijn voor het instellen van beroep tegen een besluit van het Hof slechts bindend zijn indien zij is vermeld, alsook de rechtsmiddelen in de kennisgeving van het besluit.”

In milieuaangelegenheden, een impliciete weigering van openbaarmaking van informatie noodzakelijkerwijs onwettig is, omdat dit besluit niet ter kennis van verzoekster is gebracht door een met redenen omkleed schriftelijk besluit waarin de middelen en termijnen van beroep voor de administratieve rechter.

Wet nr. 78-753 van 17 juli 1978 is een onafhankelijke commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten (CADA), die verantwoordelijk is voor het garanderen van de naleving van de vrije toegang tot overheidsdocumenten. De c.a.d.a. is ook bevoegd voor geschillen betreffende de toegang tot informatie over het milieu. De zaak moet eerst worden gebracht alvorens zij aan deze commissie aan de administratieve rechtbank. De procedure is als bedoeld in de afdelingen 17, 18 en 19 van decreet nr. 2005-1755 van 30 december 2005 betreffende de vrijheid van toegang tot bestuurlijke documenten. Een verzoeker die heeft geweigerd heeft om de vraag naar de CADA binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de weigering. In de periode van een maand na ontvangst van de kennisgeving de bevoegde autoriteit legt haar standpunt aan de CADA. Indien de bevoegde autoriteit bevestigt haar aanvankelijke weigering of niet antwoordt binnen twee maanden na aanhangigmaking bij de CADA kan hij beroep instellen bij de administratieve rechtbank tot nietigverklaring.

De rechter kan de gevraagde informatie over te leggen. Nietig te verklaren het besluit van de rechter kan ook de toegang te weigeren en, derhalve, de gevolgen van een weigering.

Kan de rechter informatie te verstrekken.

IV De toegang tot justitie in de inspraak van het publiek

Een installatie die eigendom zijn van of door een persoon of entiteit, openbaar of particulier, die gevaren kunnen opleveren of ongemakken voor ingezetenen, de gezondheid, de veiligheid, de volksgezondheid, de landbouw, de instandhouding van het milieu, de bescherming van monumenten en locaties, wordt aangeduid als een „ingedeeld” voor de bescherming van het milieu (ICPE)” in Frankrijk en is onderworpen aan een bijzondere rechtsregeling die worden aangeduid met de code. Er zijn ongeveer 500000 van dergelijke voorzieningen in Frankrijk.

De wetgeving inzake de aangewezen installaties voor milieubescherming organiseren drie verschillende regelingen, afhankelijk van de ernst van de risico's en nadelen: de toelating, de rapportage, en een recente tussentijdse regeling vereenvoudigen, hierna „registratie” (Beschikking nr. 2009-663 van 11 juni 2009 en decreet nr. 2010-368 van 13 april 2010).

In het kader van de regeling van voorafgaande toestemming, het recht toe luchtdiensten te exploiteren wordt verleend na een „effectbeoordeling” en een „openbaar onderzoek”.

Het beroep in te stellen bij een hogere administratieve autoriteit tegen een administratief besluit is altijd mogelijk, maar ook een algemeen beginsel vormt van de Jurisprudentie). Tenzij een bijzondere regeling is facultatief.

Het algemene beginsel is dat administratieve beslissingen rechtstreeks voor de rechter kunnen worden gebracht indien geen specifieke procedurele regels bestaan (bijvoorbeeld in het geval van toegang tot milieu-informatie). Er zijn geen specifieke voorschriften inzake de inspraak van het publiek en de gerelateerde beschikkingen.

Bij gebreke van specifieke regels van de wet over de noodzaak van een bezwaarschrift, administratieve beslissingen beroep kan worden ingesteld bij een administratieve rechter rechtstreeks.

De administratieve rechtbanken beoordelen de formele rechtmatigheid als de materiële wettigheid van alle administratieve besluiten.

De rechter de materiële, technische vaststellingen en berekeningen wanneer zij worden geacht deel uit te maken van de beschikking.

De wettigheid van een administratieve planning gecontroleerd wordt door de administratieve rechtbanken. De voorwaarden voor procesbevoegdheid, bewijsregels, regels op of omvang van de toetsing door het Hof niet specifiek op dit gebied.

Over procesbevoegdheid: elke natuurlijke persoon die is gemachtigd om zich tot de rechter kan wenden tot de administratieve rechter. Deze capaciteit wordt beoordeeld volgens de regels van privaatrecht. Daarom non-emancipated minderjarigen, alsook de belangrijkste personen die „in het waarborgen van rechtvaardigheid” vanwege geestelijke vermogens of strafrechtelijke veroordelingen die deze in het kader van hun juridische rechterlijk verbod niet in staat zijn om naar de rechter te stappen. De administratieve rechtspraak erkent echter dat bepaalde personen die arbeidsongeschikt zijn, terwijl zij volgens het burgerlijk wetboek, in staat zijn beroep uit te oefenen voor overschrijding van bevoegdheid beschikken tegen beslissingen die „het grondbeginsel van het recht van habeas corpus.”

Rechtspersonen of groepen kan een beroep instellen tegen de maatregelen die hun eigen belangen (bestaan, goed, activiteit, exploitatievoorwaarden), alsmede om vergoeding van de materiële en morele schade die zij lijden. Maar zij kunnen ook naar de rechter stappen ter verdediging van de collectieve belangen van degenen die zij vertegenwoordigen, voor zover de verordening of de litigieuze maatregel Dit collectieve belang schaadt.

In administratieve geschillen, als in civielrechtelijke procedures, verzoekster de bewijslast draagt. Dit beginsel echter enigszins anders wordt toegepast op administratieve geschillen, met name wanneer de bewijsmiddelen zijn in handen van de overheid of, in het geval van aansprakelijkheid, gebaseerd op de principiële veronderstelling indiener is vrijgesteld van de fout die hij/zij beweert, en verplichten de administratie om aan te tonen dat zij geen fouten heeft begaan. Gezien de inquisitoire aard van de procedure voor de administratieve rechter, die aanzienlijke onderzoeksbevoegdheden, daadwerkelijk een aanzienlijke bijdrage levert bij het vaststellen van de feiten. Indien nodig, kan hij/zij de mededelingen of zich ertoe bepaalde onderzoeken door rechtstreeks onderzoek van handelingen of documenten bij het bezoeken van locaties, de zittingen bijwonen of beoordelingen door deskundigen.

Artikel L. 6 van het wetboek van administratieve rechtspraak legt het beginsel vast dat de procedure vindt plaats in een openbare hoorzitting”.

Het beginsel van wettigheid heeft uiteenlopende eisen zoals deze wordt uitgelegd en toegepast door de bestuursrechter. Met name de regel sluit niet uit dat de administratieve autoriteiten de vrijheid van handelen die hun zogenoemde „volledige handelingsbevoegdheid”.

Wanneer de administratie over een keuze tussen de vaststelling van een besluit, en zich te onthouden van iedere beslissing of tussen twee of meer besluiten van verschillende inhoud, maar ook in overeenstemming met het gemeenschapsrecht, is de rechter niet altijd in verband met controle van de geschiktheid van de keuze van de administratie.

Bovendien is onderworpen aan het primaat van het legaliteitsbeginsel is meer of minder strenge naargelang het rechterlijk toezicht is bedoeld als een „normale” of een „beperkte controle” controle zal worden beperkt tot gevallen waarin de omstreden beschikking is gegeven in de uitoefening van discretionaire bevoegdheid, dat wil zeggen wanneer de wettigheid van de beschikking moet worden getoetst. In casu heeft de administratieve rechter zal controleren of de beschikking gebaseerd is op een feitelijke onjuistheid, juridische vergissing of van misbruik van bevoegdheid, de controle van de feiten, maar een juridische beoordeling” is alleen gericht op kennelijke fouten heeft gemaakt. In normale gevallen, namelijk wanneer de administratie besluit stoelt op juridische criteria en dus de rechter van een normale controle verricht, alle fouten bij de juridische kwalificatie van de feiten wordt controle worden toegepast.

In bepaalde gevallen is een normale controle- en beperkte controle worden uitgeoefend volgens bepaalde voorwaarden. Zo heeft de beperkte controle heeft geen betrekking op het zoeken naar een kennelijke beoordelingsfout wanneer de resultaten van een soeverein besluit van administratie (bv. van onderzoek jury's).

Ook de rechter bevoegd is om een evenwicht te vinden tussen de administratieve beslissing de voor- en nadelen; Het besluit is slechts wettig indien zij de feiten naar behoren weerspiegelt.

De milieueffectbeoordeling (screening of scoping besluit) is een onderdeel van de vergunningsprocedure voor een installatie bestemd voor milieubescherming. Het is mogelijk om te verzoeken om nietigverklaring van deze toestemming of goedkeuring van het project bij de bestuursrechter voor het ontbreken, hetzij ontoereikendheid van de MEB-richtlijn [1].#_ftn1 Maar het is niet mogelijk om rechtstreeks in rechte op te treden tegen het MER.

De definitieve vergunningen kunnen worden getoetst door de rechtbanken. De voorwaarden voor procesbevoegdheid, bewijsregels, regels op of omvang van de toetsing door het Hof niet specifiek op dit gebied.

De administratieve rechtbanken beoordelen de formele rechtmatigheid en ook de materiële wettigheid van alle administratieve besluiten. De rechter de materiële, technische vaststellingen en berekeningen die betrekking hebben op de beschikking. De milieueffectbeoordeling wordt gecontroleerd omdat dat het belangrijkste aspect van de externe wettigheid ervan.

Het bewijs van een belang om in rechte is de belangrijkste voorwaarde voor de ontvankelijkheid van een hogere voorziening.

Behalve in het uitzonderlijke geval waarin een overheidsinstantie is die een wettelijk bevel waarbij zij op te treden tegen de maatregelen die worden beschouwd als illegale (zaken van een provinciale application for judicial review), rechtvaardigt het belang van de uitoefening van het beroep. Dit belang, waarvan het bestaan is vastgesteld op het moment van de beschikking, kunnen van verschillende aard zijn: morele of materiële, individueel of collectief.

In alle gevallen moet worden persoonlijk, rechtmatig en relevant. De eerste van die twee eisen dat personen handelen zonder bevel, of namens een andere vordering enkel zijn hoedanigheid als burger, consument of verkozene bezwaar te maken tegen de wettigheid van een handeling. De noodzaak van een beschermend belang zich verzet tegen het feit dat een beroep gericht is op de waarborging van een onregelmatige of onzedelijk situatie. Tot slot uit indiener de status van handelingen die verband houden met de bestreden beschikking. Daarnaast moet het belang worden rechtstreeks en zeker, dat rechtstreeks en zeker is benadeeld door de bestreden beschikking.

De administratieve rechtbanken beoordelen de formele rechtmatigheid als de materiële wettigheid van de IPPC-richtlijn [2] besluiten en de wettigheid van de administratieve besluiten.#_ftn2 Zij hebben ook de materiële en technische bevindingen, berekeningen en de IPPC documentatie indien deze elementen worden beschouwd deel uit te maken van de beschikking. De rechter de materiële, technische vaststellingen en berekeningen wanneer zij worden geacht deel uit te maken van de beschikking.

De argumenten ter ondersteuning van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing (beroep wegens machtsmisbruik) zijn ingedeeld in twee categorieën: externe en interne wettigheid.

De externe middelen van onwettigheid geen verband te houden met de tenuitvoerlegging van de wet: onbevoegdheid van de auteur van de handeling, procedurele onregelmatigheid, gebrek of onregelmatigheid (met inbegrip van ontoereikende motivering)

Rechtmatigheid van de middelen met betrekking tot de inhoud, de inhoud van de handeling, fout of vergissing in feite en in rechte:

- onjuiste rechtsopvatting: toepassing van een rechtsregel die niet van toepassing is of een onjuiste interpretatie van de toepasselijke regel
- fout in feite: onjuiste kwalificatie van de feiten of een kennelijke beoordelingsfout wanneer de rechter beperkte zeggenschap uitoefent,

en misbruik van procedure of bevoegdheid.

Het is niet nodig om deel te nemen aan de raadplegingsfase van de MEB-procedure of IPPC of opmerkingen te maken over een permanent bij de bestuursrechter.

Het beroep wordt wegens machtsmisbruik in sterkere mate openstaan voor de partijen, maar het is niet de mogelijkheid van een „actio popularis”. Om toegelaten te worden tot het recht op toegang tot de rechter, de eiser moet een „interest” die verband houden met de inhoud van het besluit, die echter zeer ruim en in grote lijnen door de administratieve rechter. Dit belang moet rechtstreeks, zeker en actueel.

De injunctiebevoegdheid beschikbaar is voor de administratieve gerechten in alle aangelegenheden.

Gedurende lange tijd hebben de administratieve rechter weigerde om bevelen op te leggen aan de administratie, met inbegrip van de kosten voor de uitvoering van zijn/haar besluiten. Alleen aan de orde was de begunstigde het besluit een nieuw beroep in te stellen tegen stilzitten van de overheid. De wet van 8, 1995, verleent de administratieve rechtbanken of bevelen tot de administratie te nemen van een maatregel van gedwongen executie in een bepaalde richting of opnieuw uit te spreken in een vooraf bepaalde termijn.

In zoverre is het Hof met specifieke verzoek om voorlopige maatregelen verzoeken. Publiekrechtelijke organen of privaatrechtelijke organen die zijn belast met het beheer van een openbare diensten zijn onderworpen aan dit bevel.

De bevoegdheid is gekoppeld aan een eventuele sanctie. Deze sanctie moet worden gevraagd, behalve voor de Raad van State kan uitspreken, die automatisch en bovendien heeft de steun van gespecialiseerde dienst verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van haar besluiten.

Over ingedeelde inrichtingen voor de bescherming van het milieu, de administratieve rechter een injunctiebevoegdheid ten aanzien van de prefect. Zij kunnen voor de uitvoering van alle maatregelen die zij nodig acht.

/toegang tot de rechter tegen handelingen of nalatigheden

Vorderingen kunnen worden ingesteld die rechtstreeks tegen particulieren of particuliere ondernemingen voor de gewone burgerlijke rechter of de strafrechter. De strafrechter kan een geldboete opleggen aan de particulier (er is ook een mogelijkheid voor een particulier om te worden veroordeeld tot gevangenisstraf), wanneer hij milieuschade veroorzaakt. Maar dit is enkel mogelijk indien deze strafbaarstelling heeft eerder strafbaar was gesteld bij wet. Er is geen algemene strafbaarstelling in milieuzaken en strafrecht rechters moeten verwijzen naar de schriftelijke lijst van het wetboek van strafrecht. De civiele rechters kunnen particulieren of particuliere vennootschappen die zin een milieuschade te vergoeden wanneer aan drie voorwaarden is voldaan:

- (1) de auteur aansprakelijk is voor deze schade,
- (2) Deze actie subsidiabel schade heeft veroorzaakt,
- (3), en dat er een causaal verband bestaat tussen de handeling en de schade.

Sommige aansprakelijkheidsregelingen van burgerlijk recht tot aansprakelijkheid kan leiden, zelfs bij afwezigheid van schuld (aansprakelijkheid voor zaken of voor andere afgeleide wijze, of voor producten met gebreken). De exploitant van een installatie kan ook worden verwezen naar het saneren van een verontreinigde locatie (rehabilitatie).

Aanvragen voor de bescherming van het milieu kunnen rechtstreeks worden ingediend bij de administratieve rechter tegen overheidsinstanties (de staat of lokale overheden). Deze maatregelen kunnen administratieve rechtbanken te annuleren onwettige bestuursrechtelijke besluiten (bv. vergunningen), nieuwe eisen op te leggen aan particuliere ondernemingen om de milieubescherming te verbeteren, of de aansprakelijkheid van de staat of lokale overheden. Deze verantwoordelijkheid wordt meestal ingewonnen in geval van geconstateerde tekortkoming in de controle door overheidsinstanties worden beheerd. Maar de voorbeelden zijn zeldzaam. De Raad van State soms rust de verantwoordelijkheid tussen de staat en de gemeente (zie bijvoorbeeld: CE, juli 13, gemeente taverny, 2007, nr. 293210). De wet van 1 augustus 2008 (tot omzetting van de EU-richtlijn van 21 april 2004 geen beginsel van subsidiaire aansprakelijkheid van de staat in geval van onmogelijkheid om uitvoering te geven aan het beginsel dat de vervuiler betaalt.

Artikel L 165-2 van de code van het milieu, die voortvloeit uit wet nr. 2008-757 van 1 augustus 2008, op voorwaarde dat een besluit tot aanwijzing van de bevoegde autoriteiten inzake aansprakelijkheidsaangelegenheden. Decreet nr. 2009-496 van 30 april 2009 heeft verscheidene instanties aangewezen in de staat volgens het soort projecten, plannen en programma's: De minister van milieu, de Algemene Raad voor milieu en duurzame ontwikkeling, de prefect van de regio, een andere coördinator, prefect of een maritieme prefectuur (voor zeegebieden).

Er zijn geen specifieke regels over verzoeken om optreden in milieu-aangelegenheden. Verantwoordelijkheid van de staat kan niet rechtstreeks worden aangevraagd bij de bestuursrechter. De vordering wordt bij een rechter altijd een beroep ingesteld tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende verwerping van de staat of tegen een bevestigend antwoord als ontoereikend beschouwd.

Er zijn geen specifieke voorschriften inzake de rechterlijke toetsing in zaken betreffende milieuaansprakelijkheid in het Franse recht. Advocaten moeten verwijzen naar de algemene beginselen inzake de verantwoordelijkheid van de staat. Administratieve rechters kan nietigverklaring van de afwijzing van de vordering en de lidstaat veroordelen indien (1) de voor de schade verantwoordelijke, (2) indien dit optreden (of het ontbreken daarvan) vaker te vergoeden schade heeft veroorzaakt, en (3) er een direct oorzakelijk verband.

Wanneer een onrechtmatig bestuursbesluit in milieuzaken wordt geannuleerd, moet de administratieve rechter, op verzoek van de aanvrager, moet de bevoegde overheid om de gevolgen van deze opzegging.

Er zijn verschillende bestaande milieu aansprakelijkheids regelingen. Elk van hen is gebaseerd op specifieke omstandigheden. Bij de bestuursrechter, de aansprakelijkheid van de vervuiler kan worden verkregen op grond van „de verordening” (de aansprakelijkheid van de exploitant), de regels inzake afvalbeheer (verantwoordelijkheid van de houder), of de specifieke regeling die is ingevoerd bij de wet van 1 augustus 2008. Voor de civiele rechter, milieuschade kan worden gecompenseerd op basis van de gemeenschappelijke wettelijke aansprakelijkheidsregelingen voor fouten, nalatigheden (en soms zonder schuld) of bijzondere rechten (abnormale nabuurschap anomalieën, schade veroorzaakt door bepaalde soorten van verontreiniging: Koolwaterstoffen en nucleaire faciliteiten). De rechterlijke instanties kunnen bestraffen voor milieuschade die eerder zijn strafbaar gesteld (let ook op nummer één antwoord).

VI andere vormen van toegang tot justitie

Alle algemene rechtszaken, administratieve, civielrechtelijke of strafrechtelijke waarschijnlijk zullen worden toegepast op milieugebied. Er zijn geen andere specifieke regels op dit gebied.

Er zijn geen specifieke overheidsdiensten verantwoordelijk voor het waarborgen van toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden. De ombudsman, het openbaar ministerie en alle jurisdicties op te treden op het gebied van het milieurecht.

De ombudsman is in het leven geroepen bij de wet van 3 januari 1973 tot vaststelling van het model van de Zweedse ombudsman. Dit is een „zelfstandig bestuursorgaan” verantwoordelijk voor verbetering van de betrekkingen tussen burger en overheid. De Ombudsman treedt in geschillen tussen burgers en overheden. Hij is verantwoordelijk voor het voorstellen van oplossingen voor de geschillen in der minne op te lossen. Deze autoriteit heeft zijn naam veranderd sinds maart 31, 2011, is het thans „verdediger van de mensenrechten.”

De procureur van de Republiek (Procureur de la République) is de rechter die bevoegd is voor het leiden van de actie” binnen de rechtsmacht van het Tribunal de Grande Instance (TGI)”, de voornaamste burgerlijke en strafrechter in eerste aanleg. De openbare aanklagers staan onder het gezag van de minister van Justitie. De taken van de openbare aanklagers wordt voornamelijk uitgeoefend in strafzaken. Hij verantwoordelijk is overeenkomstig het beginsel van discretie van de aanklager om overtreders te vervolgen of niet (ook in milieuaangelegenheden).

Wanneer een strafbaar feit in verband met het milieu, particuliere aanklager beschikbaar is.

Er zijn twee mogelijkheden van vorderingen bij de administratieve rechter in gevallen van het niet of misplaatst optreden:

- het beroep tot nietigverklaring van een onrechtmatig bestuursbesluit te verzoeken: „beroep wegens misbruik van bevoegdheid”.
- De aansprakelijkheidsvordering tegen de overheid, wanneer is aangetoond dat deze niet of misplaatst optreden veroorzaakte schade.

VII Juridische status

Artikel 31 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering erkent beroepsrecht aan degenen die belangstelling hebben en permanent. De aanvrager moet aantonen dat zij er een legitiem belang bij wet beschermd en een persoonlijk en rechtstreeks

belang („Niemand stelt met Attorney”). De wet maakt ook rechtspersonen; met inbegrip van verenigingen; Ngo's; en professionele juridisch opgericht, bonden voor de behartiging van de gemeenschappelijke belangen van hun leden. Het belang van een zaak aanhangig te maken bij een rechtbank moet reëel en actueel zijn, maar de rechtbanken hebben soms de ontvankelijkheid erkend van beroepen wanneer de rente in de toekomst ligt en onzeker.

Deze civielrechtelijke begrippen zijn te vinden in de jurisprudentie van bestuursrechtbanken met een pragmatische en extensieve uitlegging. Het „beroep wegens misbruik van bevoegdheid” is wijd open tegen een administratief besluit, maar om de kwaliteit van het leven van de burger niet voldoende is om te handelen: Het is niet de mogelijkheid van een „actio popularis”. Om toegelaten te worden tot het recht op uitoefening daarvan hebben verzoeksters ter rechtvaardiging van een „belang”, die procesbevoegdheid is directe, vaste en huidige (CE, 21 décembre 1906. Union des propriétaires et des Contribuables du district de La Croix — seguey — Tivoli, Recueil Lebon, blz. 962 — CE, december 21, 1906, Vereniging van reders en de belastingbetalers van het district cross-seguy — Tivoli, Recueil Lebon, blz. 962).

Deze beginselen gelden voor alle aanvragers: particulieren en privaatrechtelijke rechtspersonen, Franse of buitenlandse verenigingen, ngo's, enz.

Er bestaat geen mechanisme van „actio popularis” in Frankrijk.

De Ombudsman mag niet interveniëren in een procedure voor de rechter de geldigheid van een rechterlijke beslissing. De Ombudsman kan bevelen richten tot de overheid, wanneer zij weigert gevolg te geven aan een rechterlijke beslissing ten gunste van verzoekster.

De openbare aanklagers hebben geen belang om op te treden bij de bestuursrechter. Zij kan alleen optreden in strafzaken.

Alle andere publieke instellingen herbergen rechtsbevoegdheid hebben wanneer zij bij de bestuursrechter te beweren of belang te verdedigen.

Er zijn geen MEB en IPPC specifieke voorschriften over de procesbevoegdheid van particulieren/NGO's en toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden.

VIII juridische vertegenwoordiging

Vóór de eerste aanleg administratieve rechtbanken (artikel R. 431-2 van de Code de justice administrative), vertegenwoordiging door een raadsman wordt opgelegd ter zake van de volledige rechtsmacht: In wezen financiële of contractuele geschillen. De andere geschillen zijn impliciet van de regel van verplichte vertegenwoordiging. Vóór de administratieve hoven van beroep (artikel R. 811-7 van de Code de justice administrative (wet), de verplichting tot procesvertegenwoordiging geldt slechts de regel (uitzonderingen: betwiste overschrijding van bevoegdheid in verband met de openbare dienst en betwist het autosnelwegverkeer inbreuken).

Voor de rechtbanken van eerste aanleg, de beroepshoven, het land is vrijgesteld van een advocaat.

Het beginsel van verplichte vertegenwoordiging breder is voor de Raad van State: Dit is de regel in cassatie (met uitzondering van sommige situaties zoals de processen van sociale bijstand). Met betrekking tot overschrijding van bevoegdheid in eerste en laatste aanleg, adviseur niet verplicht is.

De afwezigheid van een advocaat wordt aangewezen door de niet-ontvankelijkheid van het verzoek, na een storting van de regularisatie.

De milieuwetgeving is een van de aanduidingen van de advocaat gespecialiseerd in beroep (besluit van 28 december 2011, Frans Staatsblad nr. 0301 van december 29, 2011, blz. 22577). De website van elke staaf bevat een lijst van advocaten die gespecialiseerd zijn in deze zaak. Een milieuvereniging mag handelen namens individuele slachtoffers van vooroordelen, toen kreeg een mandaat om dit te doen. Zij kan ook optreden tegen de administratieve beslissingen die een negatief effect kunnen hebben op het milieu.

IX bewijsmateriaal

In administratieve geschillen, als in civielrechtelijke procedures, de bewijslast ligt bij de eiser. Dit beginsel vindt echter matiging in administratieve geschillen, met name wanneer de bewijsmiddelen zijn in handen van de overheid of, in het geval van aansprakelijkheid in de hypothese van vermoedens dat indiener uit tot vaststelling van de schuld en stelt hij de administratie verplicht om aan te tonen dat zij geen fouten heeft begaan.

Gezien de inquisitoire aard van de procedure voor de administratieve rechter, die aanzienlijke onderzoeksbevoegdheden, daadwerkelijk een aanzienlijke bijdrage levert bij het vaststellen van de feiten. Indien nodig, kan hij/zij opleggen of de mededeling

van documenten in bepaalde onderzoeken door rechtstreeks onderzoek van akten en documenten, door bezoeken, door deel te nemen aan hoorzittingen of plaatsen van beoordelingen door deskundigen.

Het staat de partijen te allen tijde kan een beroep worden gedaan op nieuwe bewijzen. Maar de procedure voor de administratieve rechter heet „inquisitoriaal”: Dit betekent dat de rechter de leiding over de procedure. Hij deelt de argumenten van de procespartijen. Hij kan ook nieuwe documenten verlangen partijen te gelasten het bewijs te leveren van de feiten. Hij kan ook een expertise.

De procedure bij de administratieve rechter verschilt van die voor de gewone rechtbanken. Voor de civiele rechter de partijen voor de proef met het verzoek aan de rechter om een onderzoek, een expertise. De administratieve rechter is niet gebonden aan het verzoek van de partij: Het is niet verplicht een beroep te doen op deskundigheid wanneer hierom wordt verzocht door een partij, wanneer de rechter van oordeel is dat de documenten van de zaak voldoende zijn om tot een veroordeling heeft geleid. Hij kan echter wel om een expertise ook zonder een dergelijk verzoek wordt uitgedrukt door de partijen.

De rechter is niet gebonden door het resultaat van een deskundige. Hij evalueert de studies moeten altijd met een kritisch oog. Deze oplossing kan ook worden gebaseerd op andere elementen van het geval waarin de conclusies van een deskundigenverslag. Deze oude beginsel is uitdrukkelijk bepaald in artikel 22 van de Akte van 1889 juli 22 inzake de administratieve rechtbanken en is ook de rechtspraak van de Raad van State.

X dwangmaatregelen tot rechtsherstel

Volgens de rechtspraak is het beginsel van de onmiddellijke uitvoerbaarheid van administratieve besluiten is een fundamentele regel van publiek recht (CE, Ass., 2 juillet 1982, Huglo et autres). Administratieve besluiten dus onmiddellijk kan worden uitgevoerd, ongeacht een rechtszaak. De klassieke bij het Hof ingediende beroep tegen een dergelijke beslissing geen schorsende werking heeft. Er zijn enkele uitzonderingen, met name op het gebied van immigratie en belastingrecht, maar niet voor milieuaangelegenheden.

Er is een mogelijkheid om dwangmaatregelen tegen administratieve besluiten in administratieve gerechtelijke procedures in milieuaangelegenheden, zoals in alle aangelegenheden. Deze mogelijkheid niet bestaat voor een administratieve rechter tegen handelingen en nalatigheden van private partijen. Maar deze procedure kan worden uitgevoerd door gewone burgerlijke rechtbanken („référé Civil”).

In noodgevallen, de voorlopige opschorting van de tenuitvoerlegging kan de opschorting van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing, totdat de rechter uitspraak heeft gedaan over de rechtmatigheid van dit besluit. Indiener dient aan te tonen dat hij op de dringende aard van de zaak en dat er ernstige twijfel over de rechtmatigheid van het besluit om voor de rechter om uitspraak te doen over een voorlopige maatregel binnen een paar dagen.

Is het mogelijk in beroep te gaan tegen de uitspraak van een administratieve rechtbank met betrekking tot bevel. Dit rechtstreekse beroep moet worden ingesteld bij de Raad van State.

XI kosten

Juridische kosten omvatten de gerechtskosten en de honoraria van advocaten.

- Gerechtskosten worden gedefinieerd in deel 695 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. Deze kosten worden geregeld of geprijsd heffingen:
 - Het honorarium van de gerechtsdeurwaarder (de wet is bepaald dat handelingen tot invoering van het proces en de arresten wordt toegezonden aan de indiener van het bezwaar door een gerechtsdeurwaarder);
 - vergoedingen bekend als „hypothese en belangenbehartiging” (decreet nr. 72-784 van 1972 augustus 25, herzien in 1975), die onderverdeeld zijn in een „forfaitaire vergoeding”, afhankelijk van de aard van het proces en een „evenredig belang” berekend over de financiële gevolgen van de proef;
 - en de „deskundigen”.

Er zijn geen deurwaarderskosten postulaat van vergoedingen en kosten bij de administratieve rechtbank.

- Honoraria van advocaten. Deze vergoedingen worden „verloren” omdat zij niet kunnen worden teruggestuurd (teruggaaf), omdat zij niet „wettelijk vereist is.”

Uitgaven van de advocaat in het kader van de uitvoering van zijn opdracht namens zijn cliënt: accijnszegels voor inschrijvingskosten, het bevorderen van rechten, publiciteit rechten, honoraria van deskundigen, vergoedingen, gerechtsdeurwaarder enz.

Het zegelrecht werd afgeschaft voor de verzoeken geregistreerd sinds 1, 2004. Maar sinds 1 oktober 2011, eenieder die zoekt gerechtigheid betaalt een fiscale zegel van 35 EUR. Dit bedrag moet worden betaald op elk niveau van de procedure: eerste aanleg, beroep, cassatie.

Het honorarium van de advocaat vrij worden bepaald tussen de partijen en hun adviseurs: Het is niet mogelijk een raming te geven.

De kosten van een deskundige voor het Hof zijn vastgesteld door de rechter. Bijvoorbeeld in 2009, het gewone hof van beroep en het Administratieve Hof van Caen stelde voor de toepassing het volgende tijdschema:

- Vergoedingen voor de deskundige: 90 EUR voor één uur tot 180 en daarna, afhankelijk van de complexiteit van de zaak.
- Tikken: 7 EUR per bladzijde.
- Kopie: 0,42 EUR per bladzijde tot 1,5 EUR voor een Color kopie.
- Documenten beschikbaar op cd: 20 EUR elk.
- Verzendkosten: Volgens posttarieven.
- Fee-kilometer: 0.60 tot EUR 0.80/km.
- Reis- en verblijfkosten, maaltijden: Volgens de motivering.

<http://www.upem.org/documents/coutjud.html>

De kosten van een dwangmiddel tot rechtsherstel/tussentijdse maatregel dezelfde zijn als die in het hoofdgeding.

Juridische kosten worden gewoonlijk betaald door de in het ongelijk gestelde partij. Krachtens artikel L 761-1 van de Code de justice administrative: "In alle gevallen, de verliezende partij in de andere partij het bedrag bepaald door de rechter ten aanzien van de kosten. De rechter rekening houdt met de billijkheid of de economische situatie van de veroordeelde. Hij kan zelfs automatisch, op grond van vergelijkbare overwegingen mee, dat er geen gronden te veroordelen.". Gewoonlijk beperken echter de administratieve rechtbanken te betalen kosten tot enkele duizenden euro's.

XII financiële steunmechanismen

Er bestaan geen specifieke regels inzake geschillen proceskosten in milieuzaken. Er is slechts één belasting bij de bestuursrechter. Bij een wet van 29 juli 2011 is er een speciale belasting van 35 EUR worden betaald na indiening van een procedure voor een rechterlijke instantie (administratieve of andere). Deze belasting is een voorwaarde voor de ontvankelijkheid van het verzoek. De begunstigden van de bijstand beschikken niet over deze belasting te betalen (in antwoord op vraag 2).

Er is „rechtsbijstand” in Frankrijk. Het huidige kader wordt geregeld door de wet op de rechtsbijstand (nr. 91-647 van 10 juli 1991) en decreet nr. 91-1266 van 18 december 1991. Het omvat:

- Rechtsbijstand: financiële steun voor gerechtelijke procedures en procedures voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting;
- Steun ter compensatie kosten voor advocaten, in strafprocedures die beschikbaar zijn als alternatief voor vervolging (beslechting en bemiddeling), voor juridische bijstand voor degenen die voor verhoor door de politie, en voor disciplinaire procedures in gevangnissen;
- Toegang tot het recht (voorlichting, begeleiding, gratis juridisch advies). De ontvanger van rechtsbijstand verleent gratis bijstand van een advocaat of andere rechtsbeoefenaar (avoué, notaris, gerechtsdeurwaarder veiler, enz.) en vrijstelling van gerechtskosten.

Rechtsbijstand is ook beschikbaar in milieuaangelegenheden zonder specifieke voorschriften.

De steun is onderworpen aan bepaalde vereisten met betrekking tot middelen, nationaliteit, verblijfplaats en ontvankelijkheid. U kunt rechtsbijstand krijgen indien het gemiddelde van de gecombineerde middelen voor het voorafgaande kalenderjaar niet meer bedraagt dan een bepaalde drempel jaarlijks bij wet vastgesteld. Heeft u recht op rechtsbijstand indien u een Frans onderdaan of een burger van de Europese Unie of een vreemdeling gewoonlijk en legaal in Frankrijk. Gewoon en rechtmatig verblijf in Frankrijk is. De rechtsbijstand wordt verleend wanneer de actie niet kennelijk niet-ontvankelijk of ongegrond. Deze voorwaarden gelden ook voor NGO's.

De meeste vakbonden en niet-gouvernementele consumentenorganisaties een gratis juridische ondersteuning bieden die door advocaten aan hun leden. De meeste advocaten bieden ook een vrije intakegesprek. Er zijn geen specifieke praktijken op milieugebied.

Juridische adviespunten zijn vrij nieuwe telersverenigingen in Frankrijk. Er zijn momenteel 4 wet klinieken in Frankrijk, twee burgerlijke recht en twee voor de rechten van de mens (La Maison du droit de Université Paris II; http://www.u-paris2.fr/63247158/0/fiche___pagelibre/&RH=ORGA_ETUDES De universiteitskliniek van reizen; De grondrechtenbescherming kliniek van de universiteit van Caen; De EUCLID recht universiteitskliniek Paris Ouest Nanterre). Geen van deze gevallen omgaan met het milieu.

Er zijn ook meer en meer gespecialiseerde advocaten in het milieurecht en tal van ngo's voor de bescherming van het milieu in Frankrijk. Sommige daarvan zijn erkend door de staat als openbare nutsbedrijven zoals France Nature milieu (FNE), die de Franse federatie van verenigingen voor de bescherming van de natuur en het milieu. Zij bestaat uit 3,000 ngo's (op geografische of thematische basis).

XIII tijdigheid

Er is een beginsel dat een negatieve beschikking implicite vindt plaats wanneer de administratie niet ingaat na een periode van twee maanden op een verzoek van de aanvrager (artikel 21 van de wet van 2000 april 12).

Op verschillende gebieden, het recht een stelsel van stilzwijgende aanvaarding. Het stilzwijgen van de administratie gevolgd door het verschijnen van een stilzwijgende aanvaarding binnen de wettelijk vastgestelde periode. Afgezien van deze hypothese, de verantwoordelijkheid van een overheidsinstantie niet kan worden uitgesproken door een administratieve rechtbank wanneer vaststaat dat dit uitstel een abnormaal en resulteerde in een afbreuk aan de eiser.

Er zijn geen speciale door de wetgeving gestelde termijnen voor gerechtelijke procedures inzake milieuaangelegenheden.

Wij hebben ook een onderscheid te maken tussen de procedure betreffende het bodemgeschil en de noodprocedures.

In het geval van een bodemprocedure, het doel dat het Parlement bij de administratieve rechter, op elk niveau (eerste aanleg, beroep en cassatie), in de bijlage bij de jaarlijkse Wet op de overheidsbegroting, beslist binnen een termijn van ten hoogste één jaar.

In het geval van de procedures, de rechterlijke beslissing komt doorgaans binnen een week tot een maand, soms 2 of 3 dagen.

Er is geen wettelijk vastgestelde termijn voor de procedure ten gronde. Maar er zijn grenzen voor noodacties: Bijvoorbeeld, indien een procedure over een bedreiging voor de fundamentele vrijheden de rechter maakt zijn besluit binnen 48 uur.

Er is een belangrijk beginsel van een rechtspraak die in 2002 zijn gedaan. „Partijen zijn gerechtigd te zijn hun verzoeken binnen een redelijke termijn beoordeeld op grond van het beginsel van artikel 6 van het EVRM. De schending van die verplichting geen gevolgen heeft voor de geldigheid van de rechterlijke beslissing. Maar wanneer het recht op een rechterlijke beslissing binnen een redelijke termijn heeft geleid tot een afbreuk kunnen zij daarvoor een vergoeding van de schade die „wegens het slechte beheer van administratieve rechtbanken”. Referentie: Conseil d'État, assemblée, 28 juin 2002, garde des Sceaux contre M. Magiera [http://www.legifrance.gouv.fr/affichJuriAdmin.do?](http://www.legifrance.gouv.fr/affichJuriAdmin.do?oldAction=rechJuriAdmin&idTexte=CETATEXT000008099419&fastReql=109660118&fastPos=7...)

[oldAction=rechJuriAdmin&idTexte=CETATEXT000008099419&fastReql=109660118&fastPos=7...](http://www.legifrance.gouv.fr/affichJuriAdmin.do?oldAction=rechJuriAdmin&idTexte=CETATEXT000008099419&fastReql=109660118&fastPos=7...), nr. 239575.

[&fastpos = 7](#)

XIV andere kwesties

Een beroep tot nietigverklaring tegen administratieve besluiten is slechts ontvankelijk wanneer het is gericht tegen een „administratieve bezwarende handeling administratief” („acte faisant grief” in het Franse bestuursrecht). Een administratieve handeling wordt beschouwd wanneer zij rechtsgevolgen teweegbrengt: De juridische regeling wijzigt of schendt zij de rechten en verplichtingen van burgers. Een handeling die alleen voorkomt in de context van een procedure voor de ontwikkeling van een latere belangrijkste besluit is slechts een voorbereidende handeling, en kan worden aangevochten bij de administratieve rechtbank. Al deze algemene regels zijn van toepassing op milieugebied.

Het recht op toegang tot milieu-informatie is geregeld bij algemene regel die door wet nr. 78-753 van 17 juli 1978 en toepassingsbesluit nr. 2005-1755 van 30 december 2005 betreffende de toegang tot administratieve documenten, en door specifieke normen in de Code de l'environnement (artikelen L. 124-1 tot en met L. 124-8 en R. 124-1 en R. 124-5). Al deze teksten zijn samengevat in een ministeriële circulaire gepubliceerd op 18 oktober 2007.

De belangrijkste website over dit onderwerp: Het Franse ministerie van Milieu:

<http://www.toutsurlenvironnement.fr/aarhus/laccs-du-citoyen-la-justice>

Bemiddeling en arbitrage zijn methoden om geschillen te beslechten die niet over evenveel ruimte in administratieve geschillen van privaatrechtelijke geschillen. Artikel L.211-4 van de Code de justice administrative (de administratieve rechtbanken met

algemene bevoegdheid om bemiddeling. Deze bepaling is weinig gebruikt, gezien de aard van de administratieve processen en het feit dat in contractuele aangelegenheden bestaat er al een mechanisme voor de minnelijke schikking van conflicten met de comités van minnelijke schikking van de markten. Het compromis is toegekend aan overheidsondernemingen in voor de beslechting van hun geschillen. Het merendeel van de transacties met particulieren zijn privaatrechtelijke overeenkomsten en vallen niet onder de bevoegdheid van de administratieve rechter. De openbare autoriteiten geldt een verbod op het beginsel om beroep aan te tekenen tegen de arbitrage.

Bemiddeling is niet vaak gebruikt op milieugebied, maar het idee wordt steeds populairder in Frankrijk. En er zijn veel nieuwe studies over deze kwestie: de ontwikkeling van bemiddeling/mediation in milieuzaken? Een interessante conferentie werd georganiseerd in april 2012 door „het Instituut voor onderzoek en onderwijs inzake onderhandelingen” met een samenvatting gepubliceerd over „bemiddeling, methode van het conflict?” (in het Frans).

<http://gcf.fr/wp-content/uploads/2012/05/CR-SIRENE-29.pdf>

Om een buitenlander XV

Artikel 1 van de Franse grondwet bepaalt het beginsel van gelijkheid voor de wet van alle burgers, ongeacht hun afkomst, ras of godsdienst.” Dit artikel vele wetten hebben uitgebreid van de grondwet, het verbod op discriminatie, met name discriminatie op grond van geslacht, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid. Artikel 225-1 van het wetboek van strafrecht precies definieert het begrip discriminatie uit een lijst van meerdere criteria. Bestrijding van discriminatie, maar er zijn geen bepalingen ten aanzien van de taal in het procesrecht in Frankrijk (kijken naar antwoord 2 en 3).

De Franse taal moet worden gebruikt, met name in de rechtbanken. Dit beginsel is zeer oud. Zij is uitgevaardigd door een Koninklijk Besluit ondertekend in de stad villers-cotterets (naam van dit koninklijk besluit) op 1539 augustus 15. Deze handeling wordt beschouwd als de „officiële geboorteakte van de Franse taal.” Het werd opgenomen in artikel 2 van de Grondwet en van wet 94-665 van augustus 1994, 4 „over het gebruik van de Franse taal.”

Als dat nodig is om vertaling ontvangt, wordt betaald door de overheid en in gerechtelijke procedures, maar alleen op het gebied van immigratie, asiel en strafzaken.

XVI grensoverschrijdende gevallen

Dit probleem betreft met name het milieubewustzijn. Het milieu kent geen grenzen. De enige mogelijkheid voor het slachtoffer van een grensoverschrijdende verontreiniging, bestaat om de zaak voor een nationale rechterlijke instantie van de lidstaat waar de inbreuk is afkomstig uit, of de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de inbreuk gevolgen heeft. Voor de ontvankelijkheid van een beroep bij een Franse rechter mogelijk is onder bepaalde voorwaarden in verband met de jurisdictie van de rechtbanken en het beginsel van de territorialiteit van het gemeenschapsrecht. Buitenlanders kunnen een beroep doen op de bepalingen van de Franse wetgeving. Maar om grensoverschrijdende verantwoordelijkheid is moeilijk onder de huidige regels. Er is een probleem voor rechters om het gemeenschappelijk recht inzake wettelijke aansprakelijkheid, met name milieuaansprakelijkheid vastgesteld bij de wet van 1 augustus 2008 betreffende milieuaansprakelijkheid. Deze omzetting van richtlijn nr. 2004/35 van 2004 april 21, is gecodificeerd in de Code de l'environnement (titel VI „Preventie en herstel van schade aan het milieu”), die nog steeds vrijwel niet ten uitvoer gelegd. Werd er een belangrijke studie gepubliceerd over deze kwestie in januari 2012 (70 bladzijden):

<http://www.leclubdesjuristes.com/notre-expertise/a-la-une/risque-environnemental-affaire-erika>

De Franse miliewet in het Engels:

http://www.legifrance.gouv.fr/content/download/1963/13739/version/3/file/Code_40.pdf

Dit onderwerp kan ook worden onderzocht met behulp van een beroemde zaak in Frankrijk na het vergaan van de tanker Erika uit Malta in december 1999 in internationale wateren in de exclusieve economische zone (EEZ) voor de kust van Bretagne in tweeën gebroken. Deze vervuilde 400 km van de kust. De eigenaar en de beheerder van de bevrachter van het vaartuig, het classificatiebureau, zijn veroordeeld van de verontreiniging door het Hof van Beroep van Parijs bij arrest van 30 maart 2010.

Het begrip „openbaar belang” is niet specifiek in een grensoverschrijdende context. De algemene regels van toepassing zijn (met name over de ontvankelijkheid van verzoeken via het begrip van de wettelijke rente).

Het Franse administratieve recht kent een gelijke toegang tot de bestuursrechter wenden om personen of NGO's die in het buitenland verblijven, op dezelfde basis dat de aanvragers die in Frankrijk woont. Maar buitenlandse ingezetenen geen toegang hebben tot rechtsbijstand. De administratieve rechtbank van Straatsburg besloten in 1983, in de zaak „potasmijnen Elzas”, dat buitenlandse rechtspersonen van publiek recht kan een belang hebben om op te treden bij een Franse administratieve rechtbank. Uit een interessante studie over dat thema op het gebied van waterbeheer, in 2007 gepubliceerd in het Frans: Jochen sohnle, „Le

lijdelijkheidsbeginsel juridique de L'Europe pour les conflits appréhender transfrontaliers sur l'eau", Lex Electronica, Vol. 12 nr.2, automne/vallen, 2007, in het bijzonder blz. 17 en 18:

<http://www.lex-electronica.org/articles/v12-2/sohnle.pdf>

Een forumkeuzebeding is mogelijk in burgerlijke zaken. Zij neemt de vorm aan van een contractuele bepaling waarbij de partijen afspreken te belasten de beslechting van een geschil bij een rechter die normalerwijs niet bevoegd is. Dit kan betrekking hebben op het onderwerp jurisdictie of territoriale bevoegdheid. Deze bepaling mag alleen gelden voor geschillen die uit de overeenkomst voortvloeien. Maar dit mechanisme is verboden voor overheidsopdrachten en voor de procesvoering voor de administratieve rechtbank.

[1] *Milieueffectbeoordeling (MEB)*

[2] *Polluton geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging*

Deze tekst is automatisch vertaald. De beheerder van deze website kan niet instaan voor de kwaliteit van de vertaling.

Laatste update: 14/09/2016